

ning, og der er heller ikke noget Land, der har saamange Bønder, hvor Fiskerne efter deres Natur helst søge til, og dog er det ganske vist, at man f. Ex. kan boe paa en saa lille Ø som Falster, hvor jeg omtrent har boet i en halv Snees Aar og dog neppe mærke noget til Fiskeri. Det gaaer endog saa vidt, at der til denne Ø, som har en meget stor Udstrækning af Kyster i Forhold til sit Jordareal, bringes Fisk langt borte fra, ja endog fra Fyen. Det er altsaa ganske vist, at det forholder sig overmaade daarligt med Fiskerierne, og dette har man ogsaa begyndt at anerkende, idet paa forskjellige Steder i Landet flere Selskaber have dannet sig til Fiskeriernes Fremme. Sagen har tilvilde ogsaa vakt Regjeringens Opmærksomhed, da det jo, som vi see af Finantsloven, ikke er første Gang, at man foreslaaer at anvende en Sum af indtil 1440 Rbd. til at fremhjelpe Fiskerierne; men i Forhold til den daarligere Forsatning, hvori Fiskerierne befinde sig, og det store Udbytte, man med Tiden kan vente af dem, naar de komme i en bedre Orden, mener jeg, at det er for ringe en Sum, der er stillet til Ministeriets Raadighed. Vilde vi lægge Mærke til, hvilke overordentlige Summer, der i en Række af Aar ere anvendte til at befordre Agerdyrkingen, Hesteopdrætningen, Dvægavlen, Skovdriften o. s. v., og at man den Dag idag, som jo denne Finantslov viser, endnu anvender betydelige Summer derpaa, saa synes jeg, at det er et usforholdsmæssigt ringe Pengedrag, man har betænkt at anvende til at op-hjelpe Fiskerierne med. Jeg kan vel ikke gjøre noget bestemt Forslag om, hvorledes en saadan Sum, som den af mig foreslaaede, burde anvendes, men jeg er overbevist om, at, dersom den høitæredede Indenrigsminister fik Raadighed derover, vilde der, eftersom der er stiftet saadanne Selskaber, som de af mig omtalte, vistnok blive Leilighed for ham til at understøtte dem og saaledes opmuntre dem til at gaae videre frem paa den Vej, de have betraadt, og saaledes efterhaanden hjelpe denne Sag frem. Man kan naturligtvis ikke vente nogen umiddelbar Nytte af Pengenes Anvendelse paa denne Maade, men det er ogsaa ganske vist, at de betydelige Summer, der have været anvendte til Agerdyrkingens, Dvægavlens og

Hesteopdrætningens Fremme, ikke heller have stiftet umiddelbar Nytte. Imidlertid har det, efterat saadanne Penge, efter den første Betragtning, have været anvendte ligesom paa en ufrugtbar og unyttig Maade, dog efter en længere Narrække vist sig, at de have baaeret en saare god Rente, og jeg troer derfor, at man, om ikke nu, saa dog i en Fremtid, der ikke er saameget fiern, ikke vil fortryde, at man har anvendt disse Summer paa saadanne Diemed. Det er med denne Betragtning for Die, at jeg skal tillade mig at anbefale det Forslag, jeg har stillet, at der maa blive bevilget en større Sum til Ministeriets Raadighed til at op-hjelpe Fiskerierne paa vore Kyster.

B. Mørgaard: Naar jeg har tilladt mig at stille et Endringsforslag til dette Punkt, der angaaer Fiskeriernes Fremme i Almindelighed, saaledes at disse 1440 Rbd. skulle nedsettes til 720 Rbd., da kunde det næsten see ud, som om jeg vilde modarbejde Fiskeriernes Fremme, og jeg har dog havt den modsatte Anskuelse for Die. Jeg troer, saaledes som Sagen idetmindste stiller sig for mig, at disse Penge blive brugte til Rejsunderstøttelser til Folk, der reise i Udlandet for at undersøge, hvorledes vi skulle fiske her i Danmark, men dermed troer jeg virkelig ikke, at man fremmer Sagen, og det er for at forhindre dette og for i Virkeligheden at fremme Sagen selv, at jeg har tilladt mig at stille mit Endringsforslag. Efter hvad der er yttret i Udvalgets Betænkning, troer jeg, at det er klart af den Conference, Udvalget har havt med Indenrigsministeren, at de Capitaler, der tidligere have været anvendte til slige Undersøgelser i Udlandet, ikke have ledet til noget godt eller brugbart Resultat, og jeg mener saaledes, at slige Undersøgelser uden Støde for Fiskeriet kunne ophøre. En ganske anden Sag er det, om Pengene bleve anvendte til Præmier for Folk paa vore egne Kyster, som kunne tilveiebringe en eller anden Forbedring i Fiskeriernes Fremme, saa vilde jeg nok være med at stemme for en langt høiere Sum end den, her er forlangt; thi det troer jeg er den bedste Maade, hvorpaa Sagen kan fremmes, at søge Oplysningen hos os selv